

tragtning. Hvad Indvendingen imod Septem-ber Maaned angaaer, skal jeg bemærke, at Forholdet i den Henseende er høist forskjelligt i de forskjellige Egne. Den ærede sidste Taler tog naturligtvis Hensyn til den Egn, han kjender nærmest, og dette gjør jo i Almindelighed Enhver; men naar man kjender de forskjellige Egne, er det aabenbart, at Tilstanden er meget forskjellig, og der er mange blandt disse, hvor Handler finde Sted i September Maaned. Der finder maaskee ikke directe Handeler Sted, men dog saadanne Handeler, at Kjøbmanden forud kjøber Korn af Landmanden og siger: Jeg giver saa og saa Meget derfor, og hvis Priserne blive høiere til den og den Tid, giver jeg saameget Mere derfor. Dette finder Sted i Egnene omkring Aalborg og Skive, og har navnlig fundet Sted i dette Aar. At Nogen skulde faae ifinde i September Maaned at bestemme Kornpriserne efter Sædekornspriserne, kan der vist ikke være Tale om; thi det vilde være en Taabelighed. Tilstanden er altsaa forskjellig i de forskjellige Egne, men jeg troer, at vi ere bedst tjente med at holde os til det Bestaaende i saa Henseende, og hvis dette bliver vedtaget, skal jeg ikke videre staae paa mit Forslag.

**Strøm:** Det vil sees, at baade det oprindelige Forslag og Udvalgets Betænkning ere enige i, at der bør finde den Forandring Sted, at Sogneforstanderskaberne skulle afgive den ene Klasse af disse Indberetninger, nemlig dem, som hidtil have været afgivne af Underøvrighederne; men det vil tillige sees af Betænkningen, hvad den ærede Ordfører ligeledes udtalte, at der derfor egentlig kun er anført en eneste Grund. Udvalget beghunder med at erklære, at Resultaterne af den Maade, hvorpaa Capitelstaxtens Ansættelse hidtil er foregaaet, ikke kunne give Anledning til nogen Betænkning, og længere nede hedder det: „men at Capitelstaxten i det Hele taget har rammet det Rette, derom indeholdes et formæntlig uigjendriveligt Beviis i den Omstændighed“ o. s. v.; jeg tager dette til Indtægt, ikke blot som en Udtalelse af den ærede Ordfører, men som en Udtalelse fra det hele samlede Udvalg, og derfor er Udvalget ogsaa enig om, at dette maa opfordre til den største Var-

somhed ved at behandle dette Anliggende. Der næst kommer den eneste Grund, som anføres, hvorfor det skulde være nødvendigt at forandre dette Forhold, nemlig at Underøvrighederne efterhaanden gaae over til fast Løn, og at en Deel deraf, under Navn af Sættillæg, er afhængig af Capitelstaxten. Udvalget bemærker imidlertid herimod to Ting, for det Første, at det er en overmaade ringe Interesse, som Underøvrighederne have deraf, og for det Andet, at det kun er Capitelstaxten for Sjællands og tilbeels for Lolland-Falsters Stift, som her kommer i Betragtning. Disse Bemærkninger ere efter min Mening fuldkommen rigtige, og jeg vil endnu sige dertil det, at man paa en meget nemmere Maade, end ved at gjøre en Forandring som den foreslaaede, kunde komme aldeles bort fra denne Indvending; det er ibetmindste min Formening. Naar man nemlig i Loven om Underøvrighedernes faste Lønning bestemmer, at samtlige Underøvrigheder udenfor Sjællands Stift skulle lønnes efter Capitelstaxten for Sjællands Stift, og dernæst, at Underøvrighederne i Sjællands Stift lønnes efter Capitelstaxten for Lolland-Falsters eller Fyens eller et af de andre Stifter, saa vil denne Indvending for største Delen nedslaaes, medmindre man antager, at f. Ex. Underøvrighederne i Fyen, hvad der forøvrigt ikke er rimeligt, kunde blive enige med dem paa Sjælland om gjensidig at sætte Prijerne op, for derved at skaffe sig en lille Fordeel. Imidlertid synes det, som om man nu ønsker Forandring i dette Forhold, og man vil altsaa overføre Indberetningerne til Sogneforstanderskaberne. Jeg anseer det for overordentlig misligt at gjøre denne Forandring, at sætte Sogneforstanderskaberne istedetfor Underøvrighederne, og jeg vil ligefrem tilstaae, at naar Udvalget i Betænkningen erklærer, at det haaber, at Sogneforstanderskaberne og Borgerrepræsentantskaberne „ville være sig vel bevidste, at det her ikke er et communalt Hverv, de have at røgte, men en Statsfog, som tillige griber ind i mangfoldige Privates Bee og Vel“, saa deler jeg ikke dette Haab, vel med Hensyn til mange Sogneforstanderskaber i Landet, men med Hensyn til mange andre ikke, og jeg troer ikke, at man i Almindelighed tør gaae ud derfra. Men langt